

ПЛАТФОРМА MOODLE – ПЕРСПЕКТИВНА СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В УКРАЇНІ

Міщенко В. І.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

viktoriamischenko@ukr.net

Вступ. На сьогодні вирішальним фактором розвитку суспільства стають новітні інформаційні технології, до яких відносять дистанційну освіту, яку називають «освітньою системою XXI століття». В Україні дистанційна форма навчання почала активно розвиватися з 2000 р. з прийняття Постанови Верховної Ради України від 06.07.2000 р. № 1851-III «Про затвердження Завдань Національної програми інформатизації на 2000-2002 роки». На цей час впроваджено багато платформ, за допомогою яких здійснюється дистанційне навчання, а саме: BlackBoard, Bestclevers, WebCT, Microsoft Teams, Google Classroom, Moodle та ін.

Мета дослідження. Провести дослідження щодо розвитку дистанційного навчання за допомогою Платформа Moodle – перспективною системою управління онлайн навчання в Україні.

Матеріали та методи. Матеріалами слугували нормативно-правові акти щодо дистанційної форми навчання в Україні, інноваційні елементи Платформи Moodle. У роботі використовувалися методи: системного аналізу, історичний, оглядовий, ретроспективний.

Отримані результати. Як свідчать літературні джерела, що у 42 вищих навчальних закладах України впроваджено програмну платформу Moodle, слід відмітити, що в Національному фармацевтичному університеті здобувачі вищої освіти отримують знання дистанційно за допомогою зазначеної платформи. Доцільність створення системи дистанційної освіти в Україні була виявлена через пандемію CoViD-19. У 2020 р. через постійне погіршення епідеміологічної обстановки та введення карантинних обмежень, дистанційна форма навчання стала єдиним виходом задля забезпечення безперервного навчання. Також запровадження воєнного стану в Україні 24.02.2022 р. через повномасштабну збройну агресію, спричинило значні виклики для системи освіти. Перехід багатьох вищих навчальних закладів (ВНЗ) на дистанційне навчання дозволив відновити навчальний процес та продовжувати надавати знання у важких умовах воєнного стану в країні.

Платформа Moodle за допомогою якої здійснюється безкоштовна і прозора система управління навчанням. Вона надає безліч можливостей здійснювати навчання за допомогою 22 елементів ресурсу, а саме: виконання завдань,

завантаження файлів, розміщення навчальних матеріалів, тестування, анкетування, сторінка, глосарій, лекція та ін. Поміж того Moodle дозволяє налагоджувати комунікаційні стосунки між викладачами та здобувачами вищої освіти за допомогою елементів: зворотній зв'язок, форум, чат, обмін повідомленнями при виконанні завдання, оцінювання та календар подій. Також існує інтерактивний контент, що працює з відкритим кодом SCORM і IMS.

Висновки. Виклики сучасності, а саме пандемія CoViD-19 у 2020 р. та запровадження воєнного стану в Україні у 2022 р. мали вплив на розвиток дистанційної форми освіти. В цих складних умовах отримати знання можливо тільки на відстані, тому державою було зроблено величезну ставку на онлайн освіту. На цей час існують різноманітні системи управління дистанційною формою навчання: Google Classroom, WebCT Moodle. Платформа Moodle є найбільш відомою, вона запроваджена у 42 ВНЗ в країні. Вона надає можливість здійснювати дистанційне навчання у ЗВН за допомогою 22 інноваційних елементів: розміщення навчальних матеріалів (лекції, додатковий матеріал), виконання завдань, проходження тестування та анкетування, сторінка та ін. Існує можливість з використання постійних комунікаційних стосунків, а саме: оцінювання, обмін повідомлень при виконанні завдання, зворотній зв'язок, форум, чат. Всі елементи дозволяють забезпечити високий ступінь інтерактивності та забезпечити необхідний рівень якості знань, умінь і навичок для майбутньої професії.

СУЧАСНА КОНЦЕПЦІЯ ІНТЕГРАЦІЇ ІІІ У ВИЩУ ОСВІТУ

Нессонова М. М.

ПВНЗ «Харківський міжнародний медичний університет», Харків, Україна

m.nessonova@khimu.edu.ua

Близько двох з половиною років тому генеративний штучний інтелект стрімко увірвався в наше життя, торкнувшись усіх його сфер, в тому числі й професійної діяльності викладачів та навчальної діяльності студентів. На той момент існували та обговорювалися різні підходи до того, що робити з ІІІ в освіті, діаметрально протилежні: від «цілком і суворо заборонити» до «застосовувати повсюдно і скрізь». Але, загалом, освіта очевидно була не готова, і, як усе нове, ця технологія лякала в першу чергу педагогів, звідки пішла багато разів повторювана ідея, що генеративний ІІІ треба заборонити для використання у навчальних закладах, бо це зруйнує освіту. Слід зазначити, що таке ставлення